

РЕШЕНИЕ

№ 2376

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **474** по описа за **2024** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началник сектор в отдел „Пътна полиция”/ОПП/ при Столична дирекция на вътрешните работи/СДВР/, чрез процесуален представител юрисконсулт А. А., против Решение № 4581/13.10.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 9471/2023 г. от СРС-НО, 9-ти състав.

С оспореното решение е отменено наказателно постановление № 23-4332-009885/02.06.2023 г., издадено от началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция”, с което на Д. С. Б., ЕГН [ЕГН], са наложени административни наказания „глоба“, в размер на 200 лева, за нарушение по чл.25,ал.1 от ЗДвП, на основание чл.179,ал.2 вр.чл.179,ал.1,т.5 от ЗДвП и „глоба“, в размер на 100 лв. и лишаване от правото да управлява МПС за срок от 1 месец, за нарушение по чл.123,ал.1,т.3,б“в“ ЗДвП, на основание чл.175,ал.1 т.5 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, като постановено при съществени нарушения на материалния закон. Оспорва се извода на въззивния съд, за допуснати съществени процесуални нарушения на чл.42,ал.1,т.4 и чл.57,ал.1,т.5 от ЗАНН, при издаване на АУАН и НП, накърняващи правото на защита на наказаното лице. Поддържа, че не е оборена доказателствената сила на АУАН, поради което СРС неправилно е приел, че не са налице предпоставките за

ангажиране на административнонаказателната отговорност на Б. и е отменил наказателното постановление. Моли съдът да отмени съдебното решение и потвърди НП, като претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение и възражава срещу размера на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение, в случай че същото надвишава нормативно определения минимум в Наредба № 1/2004г.

Ответникът – Д. С. Б. чрез представител по пълномощие адв.Н. Ц. оспорва жалбата, по съображения изложени в писмен отговор и в хода по същество. Не претендира разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени и веществени доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл.283 НПК, както и от показанията на свидетелите С. Д., Й. К. и М. Л. .

Съдът намира доводите за неправилно установена фактическа обстановка – поради неправилна преценка на фактите и непълнота на доказателствата, за неоснователни. Безспорно е установено, че АУАН е съставен по документи на 18.05.2023г. Показанията на разпитаните свидетели С. Д.-актосъставител, Й. К. свидетел по съставянето на АУАН – установяват, че същите не са очевидци на ПТП, а посочения в АУАН като свидетел очевидец на ПТП М. Л., не е присъствал при съставянето му и не е подписал съставения АУАН. Показанията на очевидеца на ПТП св. Л. правилно са преценени от въззивния съд като логични и безпротиворечиви. Същите напълно съвпадат и при съпоставка с останалите материали в рамките на доказателствената съвкупност съдът правилно е преценил, че достатъчно убедително се потвърждава извършване на нарушенията от друго физическо лице - мъж с брада, управлявал с висока скорост черен на цвят автомобил, а не от наказаното физическо лице Д. Б., водач на л.а.Хюндай С. Фе с рег. [рег.номер на МПС] .

Софийски районен съд при постановяване на решението си е обсъдил всички доказателства по делото в тяхната съвкупност и относимост. Не се констатират съществени нарушения на съдопроизводствените правила . Правилно и в съответствие със закона и правилата за оценка на доказателствените средства въззивният съд е приел, че в случая са не са осъществени съставите на административни нарушения от страна на Б. на чл.25,ал.1 от ЗДвП и на чл.123,ал.1,т.3,б“в“ ЗДвП.

Тъй като настоящият съдебен състав не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл.63д,ал.4 вр ал.1 ЗАНН неоснователна е претенцията на касатора за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, X.-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4581/13.10.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 9471/2023 г. от СРС-НО, 9-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :